

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 7C/165/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613203364
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Keselicová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2014:8613203364.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník, samosudkyňa JUDr. Jana Keselicová, v právnej veci žalobcu Rastislava V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXX/X, XXX XX L., občan SR, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Námestie SNP č. 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanej CASH COLLECTORS SK, s.r.o., Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 44 703 015, zastúpená Havel, Holásek & Partner, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy č. 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36 856 584, o zrušení rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Zrušuje rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, vydaný rozhodcom Mgr. Petrom Leškom, LL.M, sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.05.2013.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 341,86 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, č.ú. 0104681744/0900, VS:30912 do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 eura na účet Okresného súdu Svidník do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanej domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku rozhodcu Mgr. Petra Leška, LL.M, sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.05.2013.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že s právnym predchodcom žalovaného uzatvoril dňa 11.1.2005 štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej vystupoval v pozícii spotrebiteľa, preto je potrebné v danej veci aplikovať normy spotrebiteľského práva a použiť náležité výkladové metódy. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky, ktoré v bode 18.11 zakotvovali rozhodcovskú doložku, ktorá mala zakladať právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie na vydanie rozhodcovského rozsudku. Namíeta platnosť rozhodcovskej doložky podľa generálnej klauzuly vymedzenej v § 53 ods. 1 OZ, na základe ktorej „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.“ Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky predstavuje skutočnosť, že žalovaný ju s ním individuálne nedojednal, ale táto bola súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ktoré vopred pripravil právny predchodca žalovaného a žiadnym spôsobom nemal možnosť ovplyvniť jej ich obsah. Mohol len zmluvu ako celok, vrátane všeobecných obchodných podmienok, odmietnuť, alebo sa podrobiť celému predformulovanému

obsahu. Jeho vôľa smerovala výhradne k uzavretiu úverovej zmluvy a nie k uzavretiu rozhodcovskej doložky. Dodávateľ ho nijakým spôsobom neupozornil na rozhodcovskú doložku zakomponovanú vo všeobecných obchodných podmienkach, na prípadné riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu a taktiež mu nebol známy inštitút rozhodcovskej doložky ako takej. Miesto rozhodcovského konania si taktiež jednostranne stanovil dodávateľ, čím vznikajú vážne pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti rozhodcovského konania. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech neho ako spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ustanovenia § 53 ods. 4 OZ (podľa platnej úpravy § 53 ods. 5 OZ) neplatná. Pre porovnanie dáva do pozornosti súdu neprijateľnosť rozhodcovskej doložky v rakúskom práve (§ 6 ods. 2 bod 7 rakúskeho zákona o ochrane spotrebiteľa „Pre spotrebiteľa sú v zmysle § 879 Všeobecného občianskeho zákonníka nezáväznú najmä také zmluvné ustanovenia, podľa ktorých ... má byť spor medzi podnikateľom a spotrebiteľom rozhodnutý jedným alebo viacerými rozhodcami“) a závery univerzitných profesorov v dôvodovej správe k § 617 rakúskeho procesného kódexu. Žalobou uplatnený nárok na rozhodcovskom súde bol žalobcovi priznaný v súkromnoprávnom procese na základe absolútnej neplatnej rozhodcovskej doložky. Neprijateľná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a prieči sa dobrým mravom. Ak rozhodcovské konanie prebehlo na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, tak aj nový kvalifikovaný záväzok, ktorý mal vzísť z takéhoto vadného súkromnoprávneho procesu nie je súladný s imperatívom dobrých mravov. Vzhľadom na neprijateľnú rozhodcovskú doložku je potrebné vychádzať z rozsudku Súdneho dvora EÚ Oceáno Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero a medzi Salvat Editores Sa a Jose M. Sánchez Alcón Prades a spol. spojené prípady C-240/98 až C-244/98, v zmysle ktorého predmetná rozhodcovská doložka nespĺňa ani kritéria geografickej prijateľnosti miesta rozhodcovského konania, pretože na strane spotrebiteľa sa z tzv. geografických dôvodov nadmerne sťažilo uplatnenie jeho práv. Taktiež poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-168/05 Elisa Maria Mostaza Claro, z ktorého vyplýva, že vnútroštátny súd má posudzovať ex offio nekalú povahu zmluvnej podmienky a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Tým budú naplnené ciele smernice, podľa ktorej sa majú štáty postarať o to, aby spotrebiteľa nekalé podmienky nezaväzovali (čl. 6 ods. 1 Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). K problematike neplatnosti rozhodcovskej doložky už bolo vydaných viacero rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ale aj Ústavného súdu SR. Z uvedených dôvodov navrhol, aby súd meritórne rozhodol o zrušení rozhodcovského rozsudku, ale taktiež navrhol odložiť vykonateľnosť citovaného rozhodcovského rozsudku, aby na základe tohto rozsudku nebolo možné pristúpiť k začatiu exekučného konania, v ktorom by mohlo dôjsť pre žalobcu k nenapraviteľnej ujme.

Predmetom konania bol návrh žalobcu voči žalovanému na určenie neplatnosti rozhodcovského rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to: rozhodcovský rozsudok sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.5.2013, zmluva o kontokorentnom úvere zo dňa 11.1.2005, všeobecné obchodné podmienky, dodatok č. 1 k všeobecným obchodným podmienkam, dodatok č. 2 k všeobecným obchodným podmienkam, dodatok č. 3 k všeobecným obchodným podmienkam, vyjadrenie žalovanej zo dňa 9.10.2013, stanovisko žalobcu zo dňa 10.1.2014, spis Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7C/165/2013 a zistil tento skutkový stav:

Z rozhodcovského rozsudku rozhodcu Mgr. Petra Leška, LL.M, sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.05.2013 je zrejmé, že žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť žalovanému dlžnú čiastku vo výške 751,12 eura spolu s úrokom vo výške 9 % ročne zo sumy 751,12 eura od 27.10.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Žalobca bol zaviazaný zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 69,60 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodcovského rozsudku. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o kontokorentnom úvere uzatvorenej dňa 11.1.2005 medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., v skratke SLSP, a.s., so sídlom Tomášikova č. 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. V tomto rozsudku je uvedené, že právomoc rozhodcu na rozhodovanie sporu je daná rozhodcovskou doložkou uvedenou v časti C) čl. 18 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré tvoria súčasť úverovej zmluvy.

V dodatku č. 2 k Všeobecným obchodným podmienkam, účinným od 30.9.2003 v čl. 18 je uvedené, že banka a klient sa v zmysle § 3 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní dohodli na uzavretí tejto rozhodcovskej zmluvy, a to formou rozhodcovskej doložky k zmluve v nasledovnom znení: banka a klient sa dohodli, že všetky spory, ktoré vznikli alebo vzniknú z bankových obchodov pri nasledovných bankových produktoch alebo v súvislosti s nimi: a) pri vykonávaní prevodov peňažných prostriedkov, b) pri vydávaní a používaní platobných kariet, pri poskytovaní a používaní elektronických služieb, prípadne iných elektronických platobných prostriedkov určených osobitným zákonom, ako aj spory, ktoré vznikli alebo vzniknú zo zmlúv upravujúcich tieto bankové produkty alebo v súvislosti s nimi, vrátane sporov o ich platnosť, výklad alebo zrušenie, bude prejednávať a rozhodovať rozhodcovský súd.

Podľa čl. 2 uvedeného dodatku rozhodcovským súdom je Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk so sídlom Tallerova č. 1, 814 99 Bratislava, IČO: 30 813 182

Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 9.10.2013 poukázal na to, že rozhodcovský rozsudok je rovnocenný rozsudku všeobecného súdu. Podľa názoru žalobcu rozhodcovská doložka v danom konkrétnom prípade nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, preto ju nie je možné považovať za neprijateľnú. Ďalej uviedol, že slovenská právna úprava počíta s dojednaním rozhodcovských doložiek v spotrebiteľských zmluvách, inak by túto možnosť priamo v § 1 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní vylúčila. Podľa žalobcu bola zachovaná písomná forma rozhodcovskej doložky uzatvárajúcej odkazom na VOP, čo je v súlade s extenzívnym výkladom § 4 zákona o rozhodcovskom konaní, teda podpisom hlavnej zmluvy, ktorá odkazuje na VOP je platne dojednaná rozhodcovská doložka. Žalobca navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,

e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade,

že spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,

f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú k zvýšeniu ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia.

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa (v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastník rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou na príslušnom súde domáhať zrušenia tuzemského rozhodcovského rozsudku, len ak a) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, ktorá nemôže byť predmetom rozhodcovského konania (§ 1 ods. 3), b) rozhodcovský rozsudok bol vydaný vo veci, o ktorej už predtým právoplatne rozhodol súd alebo sa o nej právoplatne rozhodlo v inom rozhodcovskom konaní, c) jeden z účastníkov rozhodcovského konania popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, d) sa rozhodlo o veci, na ktorú sa rozhodcovská zmluva nevzťahovala, a účastník rozhodcovského konania túto okolnosť v rozhodcovskom konaní namietal, e) účastník rozhodcovského konania, ktorý musí byť zastúpený zákonným zástupcom, nebol takto zastúpený alebo v mene účastníka rozhodcovského konania vystupovala osoba, ktorá nebola na to splnomocnená a jej úkony neboli ani dodatočne schválené, f) sa na vydaní rozhodcovského rozsudku zúčastnil rozhodca, ktorý bol rozhodnutím podľa § 9 vylúčený pre predpojatosť alebo ktorého vylúčenie účastník rozhodcovského konania pred vydaním rozhodcovského rozsudku nie zo svojej viny nemohol dosiahnuť, g) bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania (§ 17), h) sú dôvody, pre ktoré možno žiadať o obnovu konania podľa osobitného zákona, alebo i) bol rozhodcovský rozsudok ovplyvnený trestným činom rozhodcu, účastníkov konania alebo znalca, za ktorý bol právoplatne odsúdený, j) pri rozhodovaní boli porušené všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, ak podá účastník rozhodcovského konania žalobu na príslušnom súde, napadnutý rozhodcovský rozsudok zostáva právoplatný. Súd, ktorý rozhoduje o žalobe, môže na návrh účastníka konania vykonateľnosť rozhodcovského rozsudku odložiť.

Podľa § 3 ods.1, ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva zaväzuje aj právnych nástupcov strán, ak to zmluvné strany v rozhodcovskej zmluve nevyklúčia.

Podľa § 4 ods.1, ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá

telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 7C/165/2013-14 zo dňa 23.07.2013 bola odložená vykonateľnosť predmetného rozhodcovského rozsudku.

Podľa článku 6 ods. 1 smernice rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách, uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa článku 3 ods. 3 vyššie uvedenej smernice príloha obsahuje indikatívny a nevýčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré môžu byť považované za nekalé.

V prejednávanej veci ide o spotrebiteľský právny vzťah založený zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 11.1.2005. Posudzovaný právny vzťah účastníkov konania je od svojho vzniku právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa. Ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia predmetnej zmluvy je potrebné vykladať v súlade s obsahom a účelom európskej ochrany spotrebiteľov obsiahnutej v príslušných smerniciach. Pre úplnosť je potrebné poukázať na ustanovenie § 23a ods.1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Súčasťou predmetnej formulárovej spotrebiteľskej zmluvy boli aj všeobecné obchodné podmienky, ktorých súčasťou v čl. 18 bola rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave. Rozhodcovská doložka nebola individuálne dojednaná, ale bola súčasťou všeobecných podmienok, ktorých obsah spotrebiteľ nemohol ovplyvniť. Ich súčasťou bol aj vopred pripravený obsah rozhodcovskej doložky a povinný, vzhľadom na jej splnutie s ostatnými podmienkami, mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Obsah rozhodcovskej doložky bol dodávateľom vopred pripravený, pričom len ťažko možno predpokladať, že si spotrebiteľ bol vedomý všetkých dôsledkov, ktoré so sebou dojednanie rozhodcovskej doložky nesie. Zároveň je potrebné poukázať na skutočnosť, že doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Výpočet neprijateľných / nekalých / zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách nadväzujúc na smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 nie je v ustanovení § 53 ods.4 Občianskeho zákonníka taxatívny a teda nebráni súdom podrobiť súdnej kontrole zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, vydaného rozhodcom Mgr. Petrom Leškom, LL.M, sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.05.2013 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 751,12 eura s prísl. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplynulo, že právny vzťah medzi účastníkmi vznikol na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 11.01.2005. Rozhodcovský súd vyvodzoval svoju právomoc z rozhodcovskej doložky uvedenej v čl. 18 všeobecných obchodných podmienok. Predmetná rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť právomoc rozhodcovského súdu znemožňuje voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde. V danom prípade si žalobca osobitne nevyjednal rozhodcu. Rozhodcovská doložka je teda neprijateľná z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, tak sa mu už musel žalobca nezvratne podrobiť a tak riešiť jeho spor

pred rozhodcom. O neprijateľnosti rozhodcovskej doložky v spotrebiteľských zmluvách svedčí aj skutočnosť, že zákonodarca od 1.1.2008 výslovne zaradil medzi neprijateľné podmienky ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Niet žiadneho rozumného dôvodu, aby sa rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách uzatvorených pred týmto dátumom nepovažovali za neprijateľné pre spotrebiteľa, predovšetkým s poukazom na generálnu klauzulu uvedenú v § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 4 ods.1, ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní upravuje povinne písomnú formu rozhodcovskej zmluvy pod následkom jej neplatnosti. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli. V uvedenom prípade zmluva o kontokorentnom úvere a VOP nespĺňali náležitosti uvedeného ustanovenia zákona, pretože všeobecné obchodné podmienky obsahujúce rozhodcovskú doložku neboli podpísané zmluvnými stranami / pozri uznesenie NS SR sp.zn. 2Cdo 245/2010 zo dňa 30.11.2011/ .

Zo zákona o bankách vyplýva pre banku len povinnosť ponúknuť svojim klientom - spotrebiteľom návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Pre platné uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy platia všeobecné ustanovenia § 43a a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia § 3 a 4 zákona o rozhodcovskom konaní, čo v prejednávanej veci žalovaný nepreukázal.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody, neplatná rozhodcovská doložka nezaložila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť spor z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy, preto súd rozhodol tak, že zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, vydaného rozhodcom Mgr. Petrom Leškom, LL.M, sp. zn. II/2012-3203 zo dňa 27.05.2013.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania vo výške 341,86 eura, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, žaloba zo dňa 25.06.2013, stanovisko zo dňa 10.01.2014, účasť na pojednávaní na OS Svidník dňa 16.01.2014 / t. j. 1x 58,69 eura, 1x 60,07 eura, 2x 61,85 eura + 1x rež. paušál po 7,63 eura + 1x rež. paušál po 7,81 eura + 2x rež. paušál po 8,04 eura + cestovné mot. vozidlom TOYOTA RAV4, EČ: SP 111 AH Stropkov - Svidník a späť vo výške 4,20 eur + náhrada za stratu času vo výške 6,70 eura +20 % DPH/, podľa § 9 ods.1, § 10 ods.1, § 14 ods.1 písm. a/ , b/ , §13a ods.1 písm. c/, d/, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods.3, ods.4, § 17 ods.1, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Podľa § 149 ods.1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 2 písm. za) tohto zákona od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť poplatok v sume 99,50 eura na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).